

munalbestyrelsens Formand. Det maatte jeg ogsaa ansee for det allerfarligste Tilbagekridt, som man kunde gjøre, dersom man vilde indrømme Magistraten som et særskilt Begeme en ganske særegen Ret og Forpligtelse til at være den udøvende Magt til Udførelsen af Beslutningerne. Jeg behøver ikke at henvise til, at enhver Beslutning, der da blev tagen i det fælles Byraad, maatte paa en ganske anderledes stringent og specielt i det Enkelte gaaende Maade end hidtil nøie betegnes ved Optagelsen af Beslutningen, idet det, naar Byraadet ikke fik Andeel i Udførelsen af Beslutningerne, kom ganske særligt an paa Udtrykket, hvori Beslutningen var tagen; men hvad der synes mig at være det Væsentligste ved hele Sagen er, at Magistraten — jeg forudsætter, at Magistraten bestaaer af flere Medlemmer, — vilde ganske særlig være opfordret til at constituere sig som en Slags Executivcollegium for de Beslutninger, der i det fælles Raad vare blevne tagne, saaledes at den endogaa kunde tage sig for at holde egne Møder og egne Forhandlinger om, hvorledes den vilde udføre den afstemte Beslutning, naturligvis da paa den Maade, som Stemningen i selve den indskrænkede Afdeling, nemlig Magistraten, var meest tilbøielig til at see den udført. At dette mere end nogensinde paany vilde opløse Communalbestyrelsen i to Kamre og være en Spire til Strid mellem Magistratsmedlemmerne og de umiddelbart valgte Medlemmer, behøver jeg ikke at udmale yderligere. Det vilde ganske naturligt lede til, at ogsaa Borgerrepræsentanterne eller de umiddelbart valgte Medlemmer vilde paa deres Side finde sig opfordrede til ved mangen Leilighed at danne sig som en særskilt forhandlende Forsamling, netop med Udelukkelse af Magistraten, for at overveje, hvorledes de igjen kunde faae deres sande Mening, deres egentlige Beslutning, udført overensstemmende med deres Villie. Ja, Borgerrepræsentanterne vilde i samme Forhold finde sig fristede til hensynsløst at gjøre deres numeriske Styrke gjældende ved Beslutningernes Tagelse, som Magistraten tilshyneladende eller virkelig viste en egenraadig Afsærd ved Udførelsen. Denne heelt nye Afvikelse imellem Magistrat og Borgerrepræsentation — Lovforslagets saakaldte umiddelbart valgte Med-

lemmer — anseer jeg derfor for en fuldstændig Afvigelse fra den Vej, vi have betraadt ved Loven af 1862, og jeg vil paa ingen Maade kunne finde mig i, at der nu bliver slaaet ind paa den i Communerne. Jeg vil ansee det for saamiøsligt, at jeg langt hellere vil ønske den nærværende Tilstand i dette Punkt bestaaende indtil videre. Folkethingets Forslag ifjor var dog mindre en egentlig Realitetsforandring end en noget mere systematisk Opstilling i Loven. Men naar man nu seer hen til selve disse Magistrater, som man da danner for at de saaledes kunne være de Udøvende i Communerne, saa vil det bemærkes, at man her atter opmuntres til at see borgerlige Raadmænd indførte; det vilde jo herefter være temmelig naturligt, at man selv i smaa Byer vilde søge at faae borgerlige Raadmænd indførte, istedetfor at Stemningen nu snarere er for at faae dem afflaffede overalt, netop fordi, naar en udøvende Myndighed særlig skulde ligge hos Magistraten, det dog maatte være ønskeligt, at den borgerlige Side selv i de smaa Byer ikke der kom til at fattes. Men saa kan jeg ikke nægte mig selv at gjøre opmærksom paa den curieuse Maade, hvorpaa disse Magistrater foreslaaes dannede, idet nemlig § 11 foreskriver, at de skulle vælges, efter Minoritetsvalg med 2 ad Gangen. De saakaldte Forholdstalsvalg har man tidligere anseet kun være tjenlige, hvor Vælgermassen var nogenlunde talrig, og navnlig er denne Anskuelse tidligere fremkommet med meget stærke Udtryk i det Thing, hvorfra vi nu have faaet Lovforslaget. Her er man imidlertid gaaet til den modsatte Yderlighed, idet man tilstøder Forholdstalsvalg hos saa smaa Vælgercorporationer, at Vælgernes Antal kun er 7, og at der af disse 7 kun behøves 4 for at give en Forsamling, der er fuldmyndig til at vælge. De ærede Herrer ville indrømme, at det vil komme til at stille sig høist mærkeligt. Dersom i en saadan Commune, hvor 7 umiddelbart valgte Byraadsmedlemmer skulle vælge 2 Raadmænd, kun de 4 ere tilstede, bliver Quotienten 2, og 2 Stemmer kunne altsaa give Valg af en Raadmand med fuld Quotient; men dernæst skal efter den Methode, som her bruges, nemlig den i Loven af 12te Juli 1867 §§ 82—85 foreskrevne, tillige den være valgt,